
Document de ședință

B8-0169/2016

29.1.2016

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la situația din Libia
(2016/2537(RSP))

Pavel Telička, Petras Auštrevičius, Dita Charanzová, Gérard Deprez, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmás Paet, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Renate Weber, Nedzhmi Ali
în numele Grupului ALDE

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la situația din Libia
(2016/2537(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Libia, în special cele din 15 septembrie 2011¹, 22 noiembrie 2012², 18 septembrie 2014³ și 15 ianuarie 2015⁴,
  - având în vedere Decizia 2013/233/PESC a Consiliului din 22 mai 2013 privind Misiunea de asistență a Uniunii Europene pentru gestionarea integrată a frontierelor în Libia (EUBAM Libya)⁵,
  - având în vedere declarațiile recente referitoare la Libia, printre care cele din 7, 11 și 18 ianuarie 2016, ale Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Federica Mogherini,
  - având în vedere concluziile Consiliului referitoare la Libia din 18 ianuarie 2016,
  - având în vedere Acordul politic libian semnat la 17 decembrie 2015,
  - având în vedere Comunicatul de la Roma din 13 decembrie 2015,
  - având în vedere Rezoluția 2259 a Consiliului de Securitate al ONU, adoptată în unanimitate la 23 decembrie 2015,
  - având în vedere Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate⁶,
  - având în vedere Conferința națională a triburilor libiene desfășurată la Tripoli în iulie 2011, care a solicitat o lege a amnistiei generale pentru a pune capăt războiului civil;
  - având în vedere declarația în favoarea formării unui guvern de uniune națională în Libia, prezentată de guvernele Algeriei, Franței, Germaniei, Italiei, Marocului, Spaniei, Tunisiei, Emiratelor Arabe Unite, Regatului Unit și SUA,
  - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Libia este o țară compusă din trei părți tradiționale (Tripolitania, Fezzan și Cyrenaica), care a devenit un regat independent în 1951; întrucât lovitură de stat militară condusă de Gaddafi a înlăturat regele în 1969; întrucât, apoi a urmat reprimarea brutală a opoziției în numele „revoluției libiene” sub un regim despotic care a durat 42 de ani; întrucât, sub dictatura lui Gaddafi, Libia a fost cel mai mare arsenal de pe coasta

---

¹ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 114.

² JO C 419, 16.12.2015, p. 192.

³ Texte adoptate, P8_TA(2014)0028.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0010.

⁵ JO L 138, 24.5.2013, p. 15.

⁶ Texte adoptate, P8_TA(2015)0272.

de sud a Mării Mediterane și a devenit o sursă majoră de comerț și trafic ilegal cu arme, precum și o zonă de aprovizionare pentru toți teroriștii și extremiștii în regiunea Sahel (Mali, Niger, Nigeria);

- B. întrucât, în contextul „Primăverii arabe”, cetățenii libieni au ieșit în stradă în februarie 2011 într-un conflict civil de nouă luni; întrucât NATO a sprijinit insurgenții care s-au confruntat cu represiunea generalizată a statului, iar acest sprijin a condus la răsturnarea regimului Gaddafi; întrucât, în urma revoltelor și odată cu sfârșitul dictaturii lui Gaddafi, retragerea publică a sprijinului pentru guvern din partea mai multor șefi de trib, dezertarea unor ofițeri și șefi militari (cum ar fi Abdel Fattah Younes și Suleiman Mahmoud) și jefuirea arsenalelor militare reprezintă principalele cauze ale apariției și răspândirii grupurilor de miliție tribale în cele trei regiuni ale țării;
- C. întrucât societatea libiană a fost organizată întotdeauna, înainte de lovitura de stat, dar mai ales după aceasta, pe baza unui sistem tribal format din circa 140 triburi, împărțite în 30 de triburi/coaliții etnice principale; întrucât consiliul general al tribului este responsabil de orientarea sa spirituală și politică; întrucât alianțele tribale între grupurile etnice (arabii majoritari și berberii, toubou și tuaregii minoritari) continuă să joace un rol important în criza din Libia zilelor noastre;
- D. întrucât grupurile islamiste, conduse de lideri precum Ismail al-Salabi, comandantul Brigăzii 17 februarie, cu sediul în Benghazi sau Abdelhakim Belhadj, șeful Consiliului Militar din Tripoli, făceau parte din majoritatea milițiilor care au luptat împotriva lui Gaddafi și unele au jucat un rol-cheie în conflict; întrucât liderii acestor grupuri sunt membri ai consiliului de conducere al rebelilor, Consiliul Național de Tranziție (CNT), care a preluat conducerea țării în octombrie 2011; întrucât CNT a impus cu dificultate ordinea între numeroasele miliții armate care au devenit active în lunile de conflicte care au condus la înlăturarea lui Gaddafi;
- E. întrucât, în august 2012, CNT a transmis puterea Congresului Național General (CNG), un parlament ales care la rândul său, a ales un șef interimar al statului; întrucât guvernul central a fost slab și nu a fost în măsură să își exercite autoritatea asupra țării; întrucât alegătorii au ales un nou Parlament în iunie 2014 pentru a înlocui CNG, sub denumirea de Consiliul Reprezentanților (CoR), care s-a mutat în Tobruk; întrucât fostul CNG, dominat de islamiști, s-a reunit la puțin timp după aceea și ales propriul prim-ministru, contestând autoritatea CoR, într-o fază în care luptele continuau, iar controlul asupra capitalei Tripoli au trecut dintr-o mână în alta;
- F. întrucât, începând cu august 2014, aceste două organe politice (CoR la Tobruk, care este recunoscut de comunitatea internațională și noul CNG care și-a impus autoritatea la Tripoli) afirmă că sunt guvernul care conduce țara și ambele sunt susținute de mai multe miliții puternic înarmate, afiliate unor regiuni, orașe și triburi provenind din medii diferite; întrucât cele două administrații sunt, de fapt, în război una împotriva celeilalte în Cyrenaica și Tripolitania și ambele părți încearcă să instige și să sprijine tulburările etnice și tribale din regiunea Fezzan, care a fost neglijată; întrucât triburile locale din Fezzan, în special toubou și tuarege, sunt îngrijorate cu privire la viitorul lor în urma Acordului politic libian, având în vedere temerile iscate de scurgerile de informații privind anumite dispoziții din proiectul viitoarei constituții a Libiei, în elaborarea căruia nu au fost pe deplin implicate;

- G. întrucât fragmentarea, polarizarea și lipsa de legitimitate au tulburat peisajul politic al țării care este marcat de rupturi între regiuni și triburi, între orașe și grupuri politice și religioase, între generații, precum și între vechile și noile elite, care uneori se întretaie în combinații și alianțe volatile; întrucât această situație este cauza principală a haosului violent care s-a instalat în regiunea din sudul Libiei, cu ciocniri violente între toubou și tuaregi, instigate de triburile arabe locale Ouled Slimane și Zawiya ai căror lideri se află în partea de nord a țării; întrucât negociatorii nu par excesiv de preocupați de această situație (conflictele locale din Fezzan) și de faptul că restul forțelor lui Gaddafi s-au reorganizat după confuzia inițială (și sunt prezente în Benghazi, Beni Walid, Sirte și Sebha);
- H. întrucât vidul lăsat de slăbiciunea celor două guverne rivale este umplut treptat de islamiștii libieni care se întorc acasă din luptele din Irak și Siria; întrucât acești repatriați alături de islamiști din alte țări au ocupat orașul Derna aflat la est de Benghazi, în noiembrie 2014 și au jurat credință Daesh; întrucât aceste forțe sau aliații acestora au devenit activi în întreaga regiune de coastă între Derna și Tripoli, inclusiv în Bayda, Benghazi, Ajdabiya, Abugrein și Misrata, având un control complet a mai mult de 200 km în jurul Sirte, precum și o bază de antrenament la vest de Tripoli în apropierea frontierei cu Tunisia; întrucât Daesh a lansat o campanie locală de teroare, cu decapitări, schimburi de focuri și atentate cu bombă și-a extins, în același timp, teritoriul, a preluat controlul asupra infrastructurii rutiere și poate împiedica legăturile est-vest;
- I. întrucât Libia a devenit baza celor mai mari forțe Daesh din afara Orientului Mijlociu și formează o punte a Daesh către coasta de sud a Mării Mediterane, reprezentând o amenințare foarte periculoasă pentru țările vecine din regiunea Sahel și Sahara, precum și pentru Europa prin intermediul acțiunilor teroriste; întrucât Daesh a lansat mai multe atacuri fără discernământ împotriva populației civile în Benghazi, Ajdabiya și Derna și s-a făcut responsabil de o explozie deosebit de sângeroasă cu o mașină capcană în afara taberei de antrenament a poliției din Zliten la 7 ianuarie 2016; întrucât, începând cu 4 ianuarie 2016, Daesh vizează lărgirea resurselor sale de finanțare a războiului prin ocuparea și controlul instalațiilor petroliere uriașe din est, aflate în al-Sidra, Ras Lanuf și Marsa al-Brega;
- J. întrucât Libia a devenit locul preferat al călăuzelor de când anarhia s-a instalat în această țară, 170 000 de migranți ajungând vii în Lampedusa în 2014, în timp peste 3 770 au murit în Marea Mediterană în 2015, potrivit datelor OIM;
- K. întrucât, având în vedere provocările cu care se confruntă Libia, nu este timp de pierdut pentru constituirea unui guvern de uniune națională, care va acționa în favoarea întregului popor libian și care va pune bazele pentru pace, stabilitate, reconstrucție și dezvoltare a țării;
- L. întrucât o Libie sigură și stabilă politic constituie o necesitate absolută nu doar pentru cetățenii Libiei, ci și pentru securitatea întregii regiuni și a Uniunii Europene,
1. salută călduros Acordul politic libian, susținut de ONU, semnat la 17 decembrie 2015; sprijină pe deplin Consiliul prezidențial și îi felicită pe UNSMIL, precum și pe fostul și actualul reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru munca intensă depusă;

2. regretă respingerea primei propuneri pentru un guvern unificat de către CoR de la Tobruk, dar se așteaptă ca principalele două organisme libiene să sprijine acest acord care satisface aspirația de merge pe calea păcii; îi invită pe toți membrii celor două parlamente rivale de la Tobruk și Tripoli să profite de ocazia oferită de Acordul politic libian pentru a restabili pacea și stabilitatea în țară și a îi apăra pe toți cetățenii libieni;
3. își confirmă intenția de a sprijini guvernul de uniune națională format prin consensul dintre partidele libiene, ca singurul guvern legitim al Libiei;
4. subliniază asumarea de către libieni a procesului politic și importanța păstrării caracterului favorabil incluziunii al acestuia, inclusiv prin implicarea constructivă a consiliilor tribale, prin participarea pozitivă a femeilor și a societății civile, precum și prin contribuțiile folositoare ale actorilor politici și locali în vederea modificării și adoptării în timp util a unei constituții care să respecte democrația, drepturile omului și libertățile civile;
5. solicită comunității internaționale și statelor membre ale ONU, UE și UA, precum și ale Ligii Arabe să fie pregătite să sprijine libienii în eforturile lor de a asigura succesul punerii în aplicare a acordului; se așteaptă ca statele membre și instituțiile internaționale să înceteze orice contact oficial cu orice persoană care nu este inclusă în Acordul politic libian sau nu este parte la acesta; invită țările învecinate să contribuie la stabilitatea Libiei; subliniază necesitatea protejării infrastructurilor esențiale: porturi, aeroporturi, puțuri și conducte petroliere;
6. felicită UE pentru că a pus deja la dispoziție un pachet de 100 de milioane de EUR și este pregătită să ofere sprijin imediat în domeniile care vor fi definite drept prioritare împreună cu noul guvern libian de unitate națională, odată ce acesta va fi constituit; solicită UE și ONU să prevadă acordarea de asistență pentru consolidarea statală, securitate și menținerea păcii, precum și de formare pentru crearea capacităților de răspuns în caz de urgență și de dezastru, respectarea drepturilor omului și statul de drept;
7. condamnă cu fermitate atacurile teroriste ale Daesh împotriva infrastructurilor petroliere din al-Sidra și Ras Lanuf, precum și atacul sinucigaș cu bombă în Zliten și orice încercare de a perturba procesul de stabilizare din țară; își exprimă dreptul și datoria de a sprijini noile autorități libiene în lupta împotriva Daesh și a tuturor teroriștilor până la eliminarea totală a acestora; solicită crearea unei coaliții internaționale ca reacție la prezența din ce în ce mai activă a Daesh în Libia, care este o amenințare la adresa țărilor învecinate din Sahel și Sahara, precum și la adresa UE;
8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Uniunii pentru Mediterana, Ligii Arabe, Consiliului Uniunii Africane și Secretarului General al ONU.